

[Parkov.]

vilde han være den sidste til at spare 5 eller 10 Mill. Kr. eller endog et højere Beløb. Nu indrømmer jeg, at den absolutte Garanti i saa Henseende ikke kan fremskaffes, og dette gælder naturligvis Forholdene hos os, som det gælder et hvilket som helst andet Sted, men Garantien er dog selvfølgelig større, naar Grundlaget for Ordningen skyldes de Mænd, som har den største Indsigt paa dette specielle Omraade, end naar det ikke er Tilfældet.

I sidste Instans betyder Tilliden til Værnene og til deres Effektivitet saa uhyre meget, det gælder baade Førere og Mandskab. Derfor ønsker vi fra vor Side, at disse fra militæransvarlig Side udarbejdede Forslag bliver modtaget som Grundlag for de kommende Forhandlinger i det Udvalg, som antagelig skal tage Sagen op til Overvejelse. Vi er fremdeles rede til et Samarbejde med Regeringen og dens Parti — selvfølgelig ogsaa med andre, hvis en saadan Mulighed kunde komme til at foreligge — om en baade saglig og økonomisk forsvarlig Ordning, men til en *Forringelse* af de nugældende Love kan der ikke opnaas nogen Støtte hos os.

Vi har endvidere i Udvalget søgt Rede paa, hvad Udgifterne vilde blive, naar Ordningen af 1922, som ganske naturligt og selvfølgelig er, gennemførtes. Naar det nemlig viser sig, at den beregnede Udgift ikke slaar til, maa de til Formaalet nødvendige Midler selvfølgelig fremskaffes, thi denne Lov danner i saa Henseende ingen Undtagelse, den skal ogsaa overholdes. For andre Loves Vedkommende vilde der ogsaa være den skønneste Enighed derom mellem alle Partier. Hvis der f. Eks. i en social Lov var fastsat visse Ydelser, og de dertil beregnede Beløb af den ene eller af den anden Grund ikke strakte til, vilde man dog ikke derfor begrænse Antallet af dem, der skulde modtage en Ydelse, eller nedsætte Ydelsen — selvfølgelig ikke. Hvis Beregningen ikke kunde holde Stik, maa det ikke have nogen som helst Indflydelse paa vedkommende Lows Effektivitet, men de nødvendige Beløb maa fremskaffes.

Jeg maa her tilføje, at saafremt mod Forventning — jeg siger udtrykkelig *mod* Forventning — dette Lovforslag og de Forslag, som foreligger fra ansvarlig Side, ikke skulde naa at blive gennemført i denne Samling, maa der ved Bevilling paa Finansloven bødes paa de Mangler, under hvilke navnlig Flaaden, men for saa vidt ogsaa Hæren lider, fordi Budgetterne ikke har

givet tilstrækkelige Midler til Gennemførelse af Forsvarslovene af 1922.

Med nogle Ord skal jeg omtale Gas- og Luftkrigen, en Kampform, som i Verdenskrigens seneste Perioder kom til Anvendelse, og som man tør vente muligt i Fremtiden vil blive udnyttet i endnu højere Grad. Ogsaa overfor disse Krigsmidler maa der naturligvis tilvejebringes et Forsvar, og dette Forsvar maa være Genstand for Overvejelse i et kommende Udvalg. Men een Ting kan man allerede nu fastslaa, nemlig at Udsigten til en udstrakt Benyttelse af Luft- og Gaskrigen ikke i noget Land har medført, at ethvert Forsøg paa et Forsvar derfor paa Forhaand er opgivet. Det Land, som først havde opgivet at forsvare sig eller indrette sig paa et Forsvar imod disse Krigsmetoder, vilde ogsaa være fuldstændig prisgivet overfor dem. Det vilde under saadanne som under andre lignende Forhold — f. Eks. ved Undladelse af Minespærring — blive den Magt, der kom først, som vilde lamme det paagældende Lands Villie og Beslutninger, vilde tilintetgøre dets Selvstændighed, vilde prisgive og dermed sikkert ophæve dets Suverænetet.

Det anføres i nogle Artikler i „Militært Tidsskrift“, nemlig Nr. 12 af 15. Juni og Nr. 13 af 1. Juli dette Aar, at Virkningen af disse Vaaben i væsentlig Grad overdrives, og at det ved Bedømmelsen af Muligheden for Gennemførelsen af Angreb ved deres Hjælp maa have i Erindring, at det vil komme til at dreje sig om store Mængder af Luftfartøjer, overfor hvilke et omhyggeligt organiseret Luftforsvar vil have en betydelig afværgende og beskyttende Indflydelse. I samme Tidsskrifts Nr. 9 af 1. Maj gøres den frivillige Forsvarssag i Sverige og Luftforsvaret, navnlig under Henviisning til Forskrifterne for Gøteborgs Forsvar og Stockholms Forsvar, til Genstand for en Omtale, som paakalder ogsaa vor Opmærksomhed.

Der omtales i disse Dage — det skete ogsaa i Gaar — et Forslag eller et Udkast, hvad det nu er, som ikke er fremlagt for Offentligheden; det eksisterer derfor ikke for denne, og personlig kender jeg intet dertil. Men det tør dog vel betegnes som en Abnormitet, om der fra Ministerens nærmeste Tillidsmand i Ministeriet eller overhovedet fra nogen ministeriel Tjenestemand kunde fremsættes Forslag, der var beregnet for Offentligheden, og som underkendte Ministerens eget Forslag. Jeg tillader mig her udtrykkelig at gøre opmærksom paa, at denne Dom gælder, hvis disse Forslag